

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 359/09-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. novembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti Z., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. F. N., B., namietajúcu porušenie základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj porušenie ustanovenia § 1 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, a základného práva zaručeného čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13 CoE/78/2009 z 30. júna 2009 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 2 Er 1041/2008-13 z 12. decembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti Z., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. októbra 2009 doručená sťažnosť spoločnosti Z., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, ako aj porušenie ustanovenia § 1 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky (ďalej len „ústavný zákon“) a základného práva zaručeného čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej aj „listina“) uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 13 CoE/78/2009 z 30. júna 2009 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) č. k. 2 Er 1041/2008-13 z 12. decembra 2008 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“).

2. Zo sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že krajský súd napadnutým rozhodnutím potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým bol povolený odklad exekúcie vykonávanej súdnou exekútkou [o návrhu oprávnenej (t. j. sťažovateľky, pozn.) zo 17. júla 2008 a poverenia okresného súdu č. 5601 02329 z 31. júla 2008] až do právoplatného skončenia súdnych konaní „*vo veci samej vedených na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 6 Cbi 111/2005 a 9 Cbi 15/2006*“. Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie – platobný výmer poisťovne P. v konkurze, B. (ďalej len „úpadca“), sp. zn. 745/2005 z 25. mája 2005 proti povinnému P. D. z obce N. o vymoženie sumy 66 187 Sk s príslušenstvom, ako dlžnej pohľadávky zo zákonného poistenia na zdravotnom poistení. Túto pohľadávku proti povinnému spolu s inými pohľadávkami úpadcu voči platiteľom a samoplatcom poisťovne nadobudla sťažovateľka. Zmluvy o prevode pohľadávok úpadcu napadla žalobami V., a. s., B., na Krajskom súde v Bratislave. „*Predmetom žalobného návrhu V. v konaní sp. zn. 9 Cbi 15/2006 je vylúčenie Pohľadávok z konkurznej podstaty úpadcu. V súdnom konaní sp. zn. 6 Cbi 111/2005, predmetom ktorého je určenie neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 07. 07. 2005, bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým sa zakázalo Sťažovateľovi nakladať s Pohľadávkami, ktoré boli na neho touto zmluvou postúpené.*“ Konanie o týchto žalobách v čase rozhodovania okresného súdu a krajského súdu o predmete ústavnej sťažnosti nebolo ešte ukončené.

3. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že „považuje Uznesenie 2, ktorý vydal KS BB, ako aj prvostupňové Uznesenie 1, ktoré vydal OS BB za arbitrárne... súd vyslovil právne závery, avšak náležite sa nevysporiadal so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil...“

OS BB v Uznesení 1 a následne aj odvolací KS BB v Uznesení 2 sa nenáležite vysporiadali s otázkou dôvodnosti očakávania zastavenia predmetného exekučného konania. KS BB v Uznesení 2 dostatočne neodôvodnil, prečo mal za to, že výsledkom Súdnych konaní môže byť právna skutočnosť, ktorej dôsledkom by mohlo byť zastavenie prebiehajúcej exekúcie a poukázal len na strohé konštatovanie, že z uvedeného dôvodu povolil odklad exekúcie tak, ako je uvedené vo výroku Uznesenia 2 a to aj bez návrhu.

Podľa názoru Sťažovateľa napadnuté Uznesenie 1, ktoré vydal OS BB a následne Uznesenie 2, vydané KS BB nie sú práve z dôvodu ich arbitrárnosti v súlade s požiadavkami kladenými na spravodlivý súdny proces...“.

4. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že:

„1. Uznesením Krajského súdu... sp. zn. 13 CoE/78/2009-33, IČS: 6108213878 zo dňa 30. 06. 2009 v spojení s Uznesením Okresného súdu... sp. zn. 2 Er 1041/2008-13, IČS: 6108213878 zo dňa 12. 12. 2008 došlo k porušeniu práva Sťažovateľa na súdnu a inú ochranu, ako aj k porušeniu vlastníckeho práva Sťažovateľa v zmysle článkov 46 ods. 1 a 20 ods. 1 Ústavy SR, ust. § 1 ods. 1 a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.

2. Uznesením (správne malo byť uznesenie, pozn.) Krajského súdu... sp. zn. 13 CoE/78/2009-33, IČS: 6108213878 zo dňa 30. 06. 2009 v spojení s Uznesením Okresného súdu... sp. zn. 2 Er 1041/2008-13, IČS: 6108213878 zo dňa 12. 12. 2008 sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie.“

Sťažovateľka súčasne požiadala o priznanie náhrady trov konania.

5. Sťažovateľka pripojila k sťažnosti uznesenie okresného súdu č. k. 2 Er 1041/2008-13 z 12. decembra 2008 a napadnuté rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 13 CoE/78/2009 z 30. júna 2009, ktoré, podľa na nich vyznačenej doložky, nadobudli právoplatnosť 29. júla 2009. Keďže sa krajský súd „stotožnil s odôvodnením“

prvostupňového rozhodnutia, ústavný súd považuje za dôvodné citovať relevantné časti tohto rozhodnutia:

„Okresný súd... vo veci exekúcie oprávneného: Z., s. r. o... proti povinnému: P. D... na vymoženie pohľadávky vo výške 66.187,- Sk s príslušenstvom... povoľuje odklad exekúcie vykonávanej súdnou exekútorkou... pod spis. zn. EX 1102/08... až do právoplatného skončenia konaní vo veci samej vedených na Krajskom súde Bratislava č. k. 6 Cbi 111/2005 a 9 Cbi 15/2006.“ Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že „Oprávnený podal... návrh na vykonanie exekúcie... a to na základe vykonateľného rozhodnutia – platobného výmeru P. v konkurze, B. č. k. 745/2005 zo dňa 25. 05. 2005...

Okresný súd... v priebehu vykonávania exekúcie zistil, že... 02. 03. 2006 bola podaná samostatná incidenčná žaloba na JUDr. T. K., správcu konkurznej podstaty, úpadcu P. v konkurze, o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty, aby konkurzný súd určil, že žalovaný JUDr. T.K... je povinný vylúčiť z konkurznej podstaty pohľadávky voči zdravotníckym zariadeniam, pohľadávky na dlžnom poistnom, prirážke k poistnému, poplatku z omeškania a poplatky za nesplnenie oznamovacej povinnosti, ktoré vznikli P. pred jej zrušením, nakoľko tieto netvoria konkurznú podstatu úpadcu.

Doposiaľ nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté...

15. 11. 2005 voči odporcom JUDr. T. K... a Z., spol. s r. o... bol podaný návrh na vydanie predbežného opatrenia a návrh o určenie neplatnosti zmluvy o 1.169.254.201,- Sk. Predmetom zmluvy je pohľadávka úpadcu voči platiteľom a samoplatcom poistného na sumu celkom 1.169.254.201,- Sk. Uvedená zmluva predstavuje súbor pohľadávok, kam patrí aj pohľadávka, ktorá je predmetom tejto exekúcie.

V predmetnej veci bolo zatiaľ vydané iba predbežné opatrenie, ktorým súd zakázal žalovanému v 2. rade Z., spol. s r. o... nakladať s pohľadávkami na dlžnom poistnom, prirážke k poistnému, poplatku z omeškania a poplatku za nesplnenie oznamovacej povinnosti v sume 1.169.254.201,- Sk, ktoré vznikli úpadcovi.

Vo veci samej k dnešnému dňu nebolo právoplatne rozhodnuté...

Odklad exekúcie môže byť spojený aj s tým, že možno dôvodne očakávať, že na základe zákonom vymedzených skutočností dôjde k zastaveniu exekúcie. Vo všeobecnosti možno povedať, že pred povolením odkladu podľa tohto ustanovenia

by malo byť aspoň osvedčené, že sa začalo konanie alebo iný právny postup, ktorých výsledkom môže byť právna skutočnosť vyvolávajúca zastavenie exekúcie.

Nakoniec V. vyvolala na Krajskom súde Bratislava vyššie konkretizované súdne konania, ktorých výsledkom môže byť právna skutočnosť vyvolávajúca zastavenie tejto exekúcie, súd potom povolí odklad exekúcie tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a to aj bez návrhu. “.

II.

6. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (t. j. ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený).

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože

uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 50/05 a IV. ÚS 288/05).

8. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu... Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 ústavného zákona ústavné zákony, iné zákony a ďalšie právne predpisy, ich výklad a používanie musí byť v súlade s Listinou základných práv a slobôd. Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

9. Ústavný súd sa zaoberal najprv tou časťou sťažnosti sťažovateľky, v ktorej namietala porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny tým, že vo veci konajúce súdy povolili odklad exekúcie, hoci podľa jej názoru pre povolenie odkladu exekúcie neboli splnené zákonné podmienky (pozri body 2 a 3). Krajskému súdu najmä vytyka, že pri vydaní napadnutého uznesenia ňou prednesené argumenty odôvodňujúce zrušenie prvostupňového rozhodnutia ignoroval a najmä sa „náležite... nevysporiadal so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil“.

10. Krajský súd v odôvodnení uznesenia sp. zn. 13 CoE/78/2009 z 30. júna 2009 najskôr citoval dôvody prvostupňového rozhodnutia (bod 5) a následne uviedol: „*Proti uzneseniu včas podal odvolanie oprávnený. Navrhol zrušiť uznesenie okresného súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru nie je splnený zákonný predpoklad na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 EP a potom nie je... splnený ani predpoklad na odklad exekúcie. Iniciovanie iných súdnych sporov... nemá samo o sebe žiaden vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu vo vedenej exekúcii... Ani v prípade vyhovenia žalobám V. v súdnych konaniach by táto skutočnosť nemala žiaden vplyv na právoplatný exekučný titul vedenej exekúcie vydaný P. v konkurze... Predbežné*

opatrenie, ktorým sa zakázalo odporcom v 1. a 2. rade nakladať s pohľadávkami... nemôže mať vplyv na vymáhanie pohľadávky. Samotné vymáhanie pohľadávky nepredstavuje jeden zo spôsobov nakladania s pohľadávkou. Ide o výkon vlastníckeho práva, napriek tomu, že na pohľadávku sa vzťahuje obmedzenie uvedené v predbežnom opatrení... Záverom oprávnený zdôraznil, že právnym podkladom pohľadávky ktorej vymoženiu sa domáhal, je neuhradenie poistného za zdravotné poistenie za obdobie rokov 1996-1999. Povinný mal dostatočný časový priestor na splnenie svojho dlhodobého peňažného záväzku. Povolením odkladu exekúcie zo strany súdu by bolo neprimerane zasiahnuté do vlastníckych práv oprávneného...

Odvolací súd konštatuje, že v zmysle § 219 ods. 2 OSP sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, naviac však dodáva. Ochranu povinného v exekučnom konaní zabezpečuje aj inštitút odkladu exekúcie. Táto ochrana je buď dočasná, alebo smeruje k takej úprave pomerov oprávneného a povinného, pred definitívnym zastavením exekúcie, ktorá zabráni vzniku bezdôvodného obohatenia oprávneného alebo nárokov na náhradu škody.

Odklad exekúcie je dôvodný všade tam, kde existuje opodstatnená obava, že vzhľadom na skutočnosti, ktoré s najväčšou pravdepodobnosťou v budúcnosti nastanú, vykonávanie exekúcie naruší práva inej osoby, spôsobí nezvratný protiprávny následok, prípadne ohrozí súčasný status povinného. Nesmie však byť narušená ochrana naliehavých oprávnených záujmov oprávneného.

Pohľadávka oprávneného voči povinnému patrí do súboru pohľadávok s ktorými oprávnenému bolo právoplatným predbežným opatrením zakázané nakladať.

Treba prisvedčiť odvolaniu oprávneného, ktorý zdôrazňuje, že samotné užívanie vlastníctva nemusí zodpovedať pojmu nakladanie s vlastníctvom a to najmä v zmysle realizácie kúpy, predaja, postúpenia, darovania, prípadne zaťaženia alebo zaťaženia právami tretích osôb. Táto úvaha má svoje miesto v prípade ak ide o nakladanie s nehnuteľnosťou. Užívaním nehnuteľnosti sa povaha nehnuteľnosti nemení.

Pohľadávka má však spotrebný charakter a jej vymoženie spôsobí jej zánik. Vymoženie pohľadávky teda znamená nakladanie s pohľadávkou. Vydané predbežné opatrenie nehovorí nič o užívaní vlastníctva, ktoré pohľadávka predstavuje, ale hovorí

o nakladaní s pohľadávkami. Zákaz nakladania s pohľadávkou teda znamená aj zákaz jej vymáhania.

Postup exekučného súdu, ktorý by nepovolil odklad exekúcie, keď povinný sa odvoláva na právoplatné predbežné opatrenie, by bolo rozhodnutím, ktoré iným než zákonným spôsobom ruší právoplatné rozhodnutie (predbežné opatrenie).

Oprávnený sa tiež odvoláva na nutnosť existencie rozumného proporčného vzťahu medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom. Takýto postup je samozrejme aj prioritou odvolacieho súdu. Treba však zdôrazniť, že existuje odôvodnená obava, že nepovolením odkladu výkonu exekúcie dôjde k neoprávnenému zásahu do iného právoplatného rozhodnutia (predbežného opatrenia), čo spôsobí nezvratnú nezákonnosť s priamym dopadom na vymožitelnosť práva. Na druhej strane odvolateľ riadne nezdôvodnil v čom existuje riziko vážneho ohrozenia oprávneného, ktoré odklad exekúcie spôsobí. Bez riadneho skutkového a právneho zdôvodnenia je tvrdenie v súdnom konaní iba rétorickým cvičením. To platí aj o tvrdení oprávneného, že v budúcnosti bude vážne ohrozená vymožitelnosť pohľadávky.“

11. K sťažovateľkou namietanému nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutí vo veci konajúcich súdov ústavný súd poznamenáva, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (resp. podľa čl. 36 ods. 1 listiny) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

12. Vychádzajúc z týchto ústavne významných úvah zaoberal sa ústavný súd posúdením obsahu napadnutého rozhodnutia z uvedených hľadísk a dospel k záveru, že krajský súd na argumentáciu sťažovateľky reagoval primeraným spôsobom, vysporiadal sa so všetkými okolnosťami, ktoré majú pre vec podstatný význam a ktoré dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, a do odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol postup, akým dospel k svojmu rozhodnutiu. Ako vyplýva z podanej sťažnosti, sťažovateľka nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu (a aj okresného súdu), podľa ktorého v danom prípade boli splnené podmienky umožňujúce odklad exekúcie povoliť.

13. Aj podľa názoru ústavného súdu povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku predpokladá preukázanie takých okolností, z ktorých vyplýva, že možno dôvodne očakávať zastavenie exekúcie v dôsledku splnenia podmienok ustanovených na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku. Pred povolením odkladu exekúcie z tohto dôvodu by malo byť teda dostatočne osvedčené, že sa začalo konanie alebo iný právny postup, ktorého výsledkom môže byť právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku. Takouto skutočnosťou je vždy rozhodnutie súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu, ktoré v posudzovanej veci vyplýva z predbežného opatrenia o zákaze „*žalovanému v 2. rade Z. K., s. r. o... nakladať s pohľadávkami na dlžnom poistnom...*“, ktoré bolo vydané v rámci konania o neplatnosti zmluvy vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6 Cbi 111/2005 a sp. zn. 9 Cbi 15/2006. Ako to z obsahu odôvodnení sťažnosťou napadnutých súdnych rozhodnutí z 12. decembra 2008, resp. z 30. júna 2009 vyplýva (sťažovateľka uvedenú skutočnosť vo svojej sťažnosti neuviedla), do podania sťažnosti ústavnému súdu Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Cbi 111/2005 a sp. zn. 9 Cbi 15/2006 právoplatne nerozhodol.

14. Podľa názoru ústavného súdu krajský súd (a aj okresný súd) vykonal ústavne súladný výklad platných právnych predpisov, ktorý nie je svojvoľný a nepopiera zmysel interpretovaných a použitých právnych noriem.

15. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že jej podstatou je nesúhlas sťažovateľky s právnym názorom vo veci konajúcich všeobecných súdov týkajúcim sa existencie dôvodov na povolenie odkladu exekúcie. Ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil, že skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť jeho právny názor svojím vlastným (I. ÚS 188/06). Táto okolnosť nemôže byť dôvodom na vyslovenie porušenia sťažovateľovho základného práva už aj z toho dôvodu, že ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov (I. ÚS 19/02, II. ÚS 1/09).

16. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol, alebo nebol náležite zistený skutkový stav veci a aké skutkové zistenia a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 13/00 mutatis mutandis II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01). Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody.

17. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu jasným a zrozumiteľným spôsobom reaguje na všetky pre vec z hľadiska právneho i skutkového podstatné argumenty sťažovateľky obsiahnuté v jej odvolaní proti uzneseniu okresného súdu o povolení odkladu exekúcie. Takéto odôvodnenie považuje ústavný súd za dostatočné, ústavne konformné a spôsob aplikácie dotknutých noriem krajským súdom za zlučiteľný s ústavou i medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Zo záverov krajského súdu týkajúcich sa posudzovanej právnej otázky nevyplýva jednostrannosť alebo taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá

by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Výklad dotknutých právnych noriem zodpovedá zároveň princípom rozumného usporiadania práv a povinností dotknutých subjektov. Závery krajského súdu, pokiaľ ide o existenciu dôvodov na povolenie odkladu exekúcie, nemožno preto považovať za zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne.

18. Z týchto dôvodov ústavný súd podľa § 25 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľky v časti namietajúcej porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj čl. 36 ods. 1 listiny (keďže ide o obsahovo identickú právnu úpravu) ako zjavne neopodstatnenú.

19. Sťažovateľka v ďalšej časti sťažnosti doručenej ústavnému súdu namietala porušenie základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy („každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu...“), ku ktorému malo dôjsť tým, že jej bolo vydaním predbežného opatrenia a následným povolením odkladu exekúcie znemožnené „*uplatniť svoje právo* (t. j. vlastnícke právo, pozn.) *v občianskom súdnom konaní*“.

20. Ústavný súd podľa svojej stabilizovanej judikatúry (napr. II. ÚS 78/05) zastáva názor, že všeobecný súd zásadne nemôže byť sekundárnym porušovateľom základných práv a práv hmotného charakteru, ku ktorým patrí aj základné právo vyplývajúce z čl. 20 ods. 1 ústavy, ak toto porušenie nevyplýva z toho, že všeobecný súd súčasne porušil ústavnoprocenčné princípy vyplývajúce z čl. 46 až čl. 48 ústavy. Inak povedané, o prípadnom porušení základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy by bolo možné uvažovať zásadne len vtedy, ak by zo strany všeobecného súdu primárne došlo k porušeniu niektorého zo základných práv, resp. ústavnoprocenčných princíпов vyjadrených v čl. 46 až čl. 50 ústavy, resp. v spojení s ich porušením. Z uvedeného vyplýva, že porušenie základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy možno v konaní pred ústavným súdom zásadne namietat len v spojení s namietaním porušenia základných práv, resp. ústavnoprocenčných princíпов podľa čl. 46 až čl. 48 ústavy. Táto právomoc ústavného súdu však nie je zároveň spojená so vznikom jeho oprávnenia a povinnosti hodnotiť právne názory všeobecných súdov, ku ktorým dospeli na základe výkladu a uplatňovania zákonov. Úlohou ústavného súdu totiž

nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (napr. I. ÚS 19/02).

21. Ústavný súd v okolnostiach prípadu nezistil, že by rozhodnutie krajského súdu bolo svojvoľné alebo v zjavnom vzájomnom rozpore, či urobené v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou. Ústavný súd v takomto prípade nemá žiaden dôvod a ani oprávnenie na prehodnocovanie záverov tohto súdu. Tvrdenia sťažovateľky preto podľa názoru ústavného súdu sledujú len dosiahnutie zmeny súdneho konania, ktoré skončilo pre ňu nepriaznivým výsledkom, čo však nemožno spájať s porušením základného práva na ochranu jej vlastníctva a práva vlastniť majetok, resp. ho nerušene užívať podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, ktoré nemôže samo osebe nastať rozhodnutím štátneho orgánu, ktorým tento orgán uplatní svoju právomoc.

22. Ústavný súd dospel k záveru, že označené rozhodnutie krajského súdu, ako aj dôvody uvádzané sťažovateľkou v sťažnosti neobsahujú také skutočnosti, ktoré by svedčili o porušení ústavnoprocených princípov podľa čl. 46 až čl. 50 ústavy, a teda ani základného práva sťažovateľky podľa čl. 20 ods. 1 ústavy.

23. Vzhľadom na tieto skutočnosti a závery ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky v tejto časti (body 9 a 19) z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

24. V súvislosti s namietaným porušením základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného čl. 36 ods. 1 listiny sťažovateľka namietala aj porušenie ustanovenia § 1 ods. 1 ústavného zákona, podľa ktorého „ústavné zákony, iné zákony a ďalšie právne predpisy, ich výklad a používanie musí byť v súlade s Listinou...“. Uvedená právna norma predstavuje všeobecné interpretačné pravidlo, ktoré je možné aplikovať len v súvislosti s namietaním porušenia konkrétneho základného práva uvedeného v listine, v danom prípade v spojení s čl. 36 ods. 1 listiny. Keďže ústavný súd v posudzovanej veci nezistil

porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny), nemohlo dôjsť ani k porušeniu interpretačného pravidla zakotveného v tejto právnej norme. Aj v tejto časti ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

25. Po odmietnutí sťažnosti sťažovateľky ako celku nebol už právny dôvod zaoberať sa jej ostatnými návrhmi, t. j. návrhom na zrušenie označených rozhodnutí menovaných všeobecných súdov a priznanie náhrady trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2009